EUROPOS PARLAMENTAS

2004 *2009*

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto delegacijos vizito į prieglobsčio prašytojų ir imigrantų centrus Jungtinėje Karalystėje ataskaitos projektas

PRANEŠĖJAS: Panayiotis DEMETRIOU

ĮŽANGA

Keturių EP narių delegacija (žr. 1 priede pateiktą dalyvių sąrašą) nuvyko į JK, kur prie jų prisijungė trys EP nariai (žr. 1 priede pateiktą dalyvių sąrašą), kurie jau ten buvo ir kurie dalyvavo dalyje vizito. Misijai pirmininkavo Martine Roure (PSE), pranešėjas buvo Panayiotis Demetriou (PPE-DE). Vizitas vyko 2007 m. lapkričio 21, 22 ir 23 d.

Šios delegacijos tikslas – analizuoti esamą padėtį imigrantų sulaikymo centruose ir tiesiogiai įvertinti prieglobsčio prašytojų ir nelegalių imigrantų padėtį JK, taip pat įvertinti, kaip įgyvendinamos atitinkamos ES direktyvos ir reglamentai:

- 2003 m. vasario 27 d. Tarybos direktyva 2003/9/EB, nustatanti minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo[1] (Priėmimo direktyva);
- 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 2005/85/EB, nustatanti būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse[2] (Procedūrų direktyva);
- 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003, nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus[3] (II-asis Dublino reglamentas).

Šiuo tikslu delegacija suplanavo pasikeitimą nuomonėmis su valdžios institucijomis ir pilietinės visuomenės atstovais (2 priedas)[4].

Šis vizitas buvo vienas LIBE komiteto narių vizitų, kurių tikslas – tiesiogiai pamatyti sąlygas, kuriomis įvairiose ES valstybėse narėse laikomi imigrantai. Po šio vizito JK panašios delegacijos vyko į Italiją (Lampedūza), Ispaniją (Seuta ir Melilja, Kanarų salos), Prancūziją (Paryžius), Malta, Graikija (Samas ir Atėnai) ir Belgiją.

[1] *Oficialusis leidinys L 031, 2003 02 06, p. 0018– 0025.*
[2] *Oficialusis leidinys L 326, 2005 12 13, p. 0013– 0034*
[3] *Oficialusis leidinys L 050, 2003 02 25 p. 0001– 0010*
[4] Vizito programa, 2 priedas.

Vizito metu daugiausiai dėmesio buvo skiriama šiems trims centrams:

- Jarlz Vudo imigrantų išsiuntimo centrui (Klapamas)[1];
- Oukingtono imigrantų priėmimo centrui[2] (prie Bedfordo);
- Harmondsvorto imigrantų išsiuntimo centrui[3] (prie Hitrou oro uosto);

Prieš apsilankydama šiuose centruose, delegacija gavo svarbios informacijos iš imigracijos ir prieglobsčio srityse dirbančių NVO, pvz., Sulaikytų imigrantų lankytojų asociacijos (angl. Association of Visitors to Immigration Detainees, AVID), Pabėgėlių tarybos, Jėzuitų pabėgėlių tarnybos, Britanijos spygliuotosios vielos organizacijos (angl. Barbed Wire Britain), Šiaurės Airijos žmogaus teisių komisijos; delegacija dėkoja šioms organizacijoms.

Londone įvyko susitikimas su keliolika organizacijų[4], kurios lanko sulaikymo centruose laikomus asmenis.

Prieš vizitą delegacijos nariams buvo pateiktos Jos didenybės vyriausiosios kalėjimų inspektorės ataskaitos, parengtos po patikrinimų, kuriuos ji atliko trijuose centruose. Jiems taip pat buvo pateiktos nepriklausomų priežiūros tarybų ataskaitos.

Delegaciją lydėjo Europos Parlamento garso ir vaizdo tarnyba, kuri bendradarbiavo su vietos TV grupe. Buvo siekiama pristatyti šią ES veiklos sritį naudojantis Komisijos tarnybos „Europa per palydovą“[5] (angl. EbS) pagalba. Apie šį vizitą gerai informavo spauda. Žurnalistams nebuvo leidžiama apsilankyti centruose. Paskutinę vizito dieną EP nariai surengė spaudos konferenciją.

FAKTAI

2005 m. JK vyriausybė parengė naujosios prieglobsčio ir imigracijos politikos penkerių metų įgyvendinimo planą. Šiame plane iš esmės numatyta įgyvendinti naują prieglobsčio modelį, įskaitant pagreitintą kai kurių prieglobsčio prašytojų prašymų nagrinėjimo procedūrą ir tai, kad bus išsiunčiama ar deportuojama daugiau tranzitu keliaujančių asmenų ar asmenų, kurių prieglobsčio proceso galimybės išnaudotos.

Europos Parlamento narių vizito metu už JK sienų kontrolę, imigracijos valdymą ir prašymų pasilikti, suteikti pilietybę ar prieglobstį svarstymą buvo atsakinga Sienų ir imigracijos agentūra (angl. BIA) – Vidaus reikalų ministerijos vykdomoji agentūra.

2007 m. lapkričio 14 d. ministras pirmininkas paskelbė, kad 2008 m. bus sukurta nauja agentūra, kuri pakeis Sienų ir imigracijos agentūrą. Naujoji JK Sienų agentūra atliks visą Sienų ir imigracijos tarnybos darbą, išduos JK vizas, taip pat atliks Jos didenybės mokesčių ir muitinės darbuotojų darbą pasienyje.

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre, Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL.
[2] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ.
[3] Harmonsworth Immigration Removal Centre.
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB.
[4] Susitikime atstovaujamų organizacijų sąrašas pateiktas 3 priede.
[5] EbS yra ES institucijų TV kanalas, kuris nemokamai teikia filmuotą medžiagą ir trumpus siužetus žiniasklaidai, kuri domisi ES naujienomis.

Jungtinė Karalystė yra pasirašiusi 1951 m. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, pagal kurią negalima siųsti asmens į šalį, kurioje jis gali būti kankinamas, su juo nežmoniškai ar žeminamai elgiamasi ar jis nežmoniškai baudžiamas.

JT vaiko teisių konvencijai JK taiko išlygą[1] dėl vaikų, kuriems JK atsisako leisti įvažiuoti ir kurie lieka JK.

JK taikomos ES direktyvos ir reglamentai dėl prieglobsčio (pirmiau minėta Priėmimo direktyva, Procedūrų direktyva ir II-asis Dublino reglamentas). Tačiau pagal 2007 m. Europos Komisijos ataskaitą[2], JK yra viena iš ES valstybių narių, kurių sulaikymo centruose netaikomos Priėmimo direktyvos nuostatos. Komisija primena, kad pagal šią direktyvą ją taikant išimtys negalimos ir kad jos nuostatos taikomos visų tipų patalpoms, įskaitant sulaikymo centrus.

Prieglobsčio procedūra

Jei asmuo į JK atvyksta neturėdamas tinkamų kelionės dokumentų, jis apklausiamas dėl dokumentų neturėjimo priežasties. Jei yra pagrįsta priežastis, kodėl asmuo neturi dokumentų, jis gali būti perkeltas į priėmimo centrą.

Tačiau, jei pateikiami padirbti dokumentai ar nepagrįsti paaiškinimai dėl reikiamų dokumentų nebuvimo, asmenys gali būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir pasodinti į kalėjimą. Atlikę bausmę kalėjime, šie asmenys (užsienio valstybių piliečiai kaliniai) perkeliami į sulaikymo centrus ir ten laukia, kol bus išsiųsti į savo kilmės šalį.

Asmenys, dėl kurių iš karto nusprendžiama, kad jie neturi teisės į prieglobstį, gali būti perkeliami į sulaikymo centrus, siekiant juos greitai grąžinti į jų šalis.

Mažuma prieglobsčio prašytojų (pagal Penkerių metų imigracijos ir prieglobsčio strategijoje vyriausybės nustatytas normas – iki 30 proc.) gali būti laikoma viename iš dešimties išsiuntimo centrų, jei imigracijos tarnybos darbuotojai nusprendžia, kad jie gali pabėgti, jie yra iš vadinamųjų saugių šalių[3] ir jiems taikomos nuostatos dėl stabdančio poveikio neturinčios apeliacijos (angl. NSA) arba jei manoma, kad jų prašymai gali būti greitai išnagrinėti, ir, atmetimo atveju, jie gali būti grąžinti į kilmės šalį. Tie, kuriuos reikia labiau saugoti ir kontroliuoti, gali būti laikomi konkrečiose kalėjimo įstaigose. Šiaurės Airijoje nėra specialių sulaikymo įstaigų ir prieglobsčio prašytojai laikomi kalėjimuose.

Prašymus suteikti prieglobstį galima pateikti įvažiuojant į Jungtinę Karalystę arba, jei asmuo jau įvažiavęs į šalį – prieglobsčio stebėjimo skyriui (kuriam vadovauja BIA) Kroidone arba

[1] 1951 m. Ženevos konvencijai dėl pabėgėlių statuso ir JT konvencijai dėl vaiko teisių JK pritaikė išlygą: *„c) Jungtinė Karalystė asmenų, kurie pagal įstatymą neturi teisės įvažiuoti į Jungtinę Karalystę, pasilikti joje ir įgyti Jungtinės Karalystės pilietybę, įvažiavimo į Jungtinę Karalystę, pasilikimo joje ir išvykimo iš jos atvejais pasilieka teisę taikyti tokius teisės aktus, kokius tuo metu ji mano esant reikalingus.“*

[2] Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo, COM(2007) 745 final

[3] Žr. 4 priede pateiktą sąrašą

Liverpulyje.

Nagrinėjant prašymą asmuo gali būti sulaikytas.

Nuo 2007 m. kovo mėn. visus naujus prašymus suteikti prieglobstį tvarko sistema, kuri paskiria prašymą tvarkyti vienam asmeniui, kuris nuo proceso pradžios iki pabaigos nagrinėja visus prašymo aspektus. Šis asmuo vadinamas *bylos tvarkytoju*[1].

Bylos tvarkytojas atsakingas už:
- prieglobsčio prašytojo apklausą;
- sprendimo dėl prašymo priėmimą;
- prašytojui skirtos paramos tvarkymą;
- oficialių dokumentų pateikimą;
- atstovavimą Sienų ir imigracijos agentūrai, jei prašytojas pateikia teisinį skundą;
- integracijos į gyvenimą Jungtinėje Karalystėje arba grįžimo į kilmės šalį (kuris gali būti savanoriškas arba priverstinis) organizavimą.

Yra keli prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo etapai.

1. Trumpas pokalbis – „pirminis patikrinimas“. Asmuo registruojamas kaip prieglobsčio prašytojas ir prasideda prieglobsčio prašymo procesas. Prašytojo prašoma pateikti pasą arba kelionės dokumentus – siekiant nustatyti jo tapatybę ir pilietybę ir pagrįsti prašymą. Daromos nuotraukos, paimami pirštų antspaudai ir kita fizinės identifikacijos informacija. Užduodami keli paprasti klausimai apie prašymą. Jei prašytojui reikia, jam skiriamas vertėjas.

   Priklausomai nuo pirminio patikrinimo rezultatų ir atsižvelgiant į tai, kad JK yra atsakinga už prašymo nagrinėjimą, prašytojai gali savarankiškai apsigyventi pas šeimos narius ar draugus, būti perkelti į patikrinimo centrą ar sulaikyti viename iš išsiuntimo centrų.

   Asmenys gali būti sulaikyti bet kuriuo prieglobsčio procedūros metu.

2. Išsamus pokalbis yra vienintelė galimybė pagrįsti BIA nenorą grįžti į kilmės šalį ir pateikti prašymą pagrindžiančius įrodymus ir dokumentus.

   Po pokalbio imigracijos institucijos gali prašytoją sulaikyti arba rekomenduoti toliau jį laikyti, jei jos mano, kad byla gali būti greitai išspręsta arba kad prašytojas gali pasislėpti; jos taip pat gali suteikti laikiną leidimą pasilikti JK ir dažniausiai įpareigoja prašytoją pranešti apie save, kol jis laukia bylos sprendimo.

[1] Bylos tvarkytojas siekia išspręsti prašymą per šešis mėnesius, įskaitant apeliacijos nagrinėjimą. Tai reiškia, kad, jei prašymas bus patenkintas, asmuo per šešis mėnesius pradės integraciją į Jungtinės Karalystės gyvenimą arba, jei prašymas nebus patenkintas, asmuo per šešis mėnesius grįš namo savo noru arba bus sugrąžintas priverstinai.

3. Bylos tvarkytojas siekia priimti sprendimą per 30 dienų nuo prašymo pateikimo dienos. Jis priima sprendimą remdamasis pokalbiu dėl prieglobsčio, pateiktais įrodymais ir BIA informacija apie kilmės šalį.

4. Jei bylos tvarkytojas nusprendžia, kad nėra jokių priežasčių suteikti prieglobstį, prašytojas turi teisę pateikti apeliaciją Prieglobsčio ir imigracijos tribunolui, kuris yra nepriklausoma nuo Sienų ir imigracijos agentūros institucija. Laikas, per kurį galima pateikti apeliaciją, ribotas.

5. Jei atsisakoma patenkinti prašymą suteikti prieglobstį, prašytojas gali būti įpareigojamas reguliariai apie save pranešti BIA. Jei asmuo laiku apie save BIA nepraneša, jis gali būti sulaikytas.

Stabdančio poveikio neturinčios apeliacijos

Kai kuriais atvejais – jei nėra jokio pagrindo prašyti prieglobsčio („aiškiai nepagrįstas prašymas“) ir jei prašytojas atvyko iš tam tikrai grupei priskiriamų šalių – asmuo neturi teisės pateikti apeliacijos, kol jis yra Jungtinės Karalystės teritorijoje. Asmuo bus išsiųstas iš šalies ir turės pateikti apeliaciją būdamas kitoje šalyje.

Ši apeliacijos rūšis yra „stabdančio poveikio neturinti apeliacija“, o atitinkamos šalys vadinamos „šalimis, kurioms taikomos nuostatos dėl stabdančio poveikio neturinčių apeliacijų“

Daliai prieglobsčio prašytojų taikoma pagreitinta nagrinėjimo procedūra: dėl asmenų, kurie atvyko iš šalies, kuri laikoma „saugia šalimi“[1] (pvz., Pakistano, Indijos ir t.t.), priimamas sprendimas juos grąžinti į jų šalį. Jie gali pateikti apeliaciją dėl sprendimo, bet jų apeliacija neturi stabdančio poveikio. Taigi, jie yra išsiunčiami ir gali pateikti apeliaciją būdami savo šalyje.

Sulaikymo centrai

Šiuo metu visoje JK veikia 10 išsiuntimo centrų, kuriuose gali būti laikomas 2541 žmogus.

Sulaikymo centruose laikomi šie laukiantys deportacijos asmenys:

- asmenys, kuriems nebuvo suteiktas prieglobstis, kurie baigia procedūras ir laukia išsiuntimo;
- asmenys, kurių prašymai suteikti prieglobstį yra nagrinėjami;
- imigrantai, kuriems neleidžiama pasilikti JK;
- užsienio valstybių piliečiai kaliniai.

JK šiuo metu svarbiausias užsienio valstybių piliečių kalinių išsiuntimas, tai yra, nuteistų nusikaltėlių, kuriuos Vidaus reikalų ministerija siekia deportuoti į jų šalis, išsiuntimas. Dėl šios priežasties tokiems sulaikytiesiems laikyti skirta 1200 vietų – beveik pusė visų vietų.

[1] Žr. 4 priede pateiktą sąrašą.

Sulaikymo įstaigų veiklą organizuoja privačios įmonės. Kai kurie delegacijos nariai išreiškė susirūpinimą, kad būtina aiškiau nustatyti privačių įmonių ir valdžios institucijų atsakomybę vykdant išsiuntimo procedūras.

- Jarlz Vudas ir Oukingtonas: rangovas GSL UK Ltd.
- Harmondsvortas: UKDS (UK Detention Service)

Planuojama įkurti naujus centrus: vienas naujas centras prie Garviko – Bruk Hauze – 450 vietų (planuojama atidaryti 2008 m.); kitame naujame centre, kurį planuojama atidaryti 2009 m., turėtų būti 350 vietų.

Sulaikymo trukmė neribojama.

Savo 2007 m. ataskaitoje dėl Priėmimo direktyvos taikymo[1] Komisija primena, kad atsižvelgiant į tai, kad *„sulaikymas yra bendrosios laisvo judėjimo taisyklės išimtis, kuri gali būti taikoma tik tada, kai „tai būtina“, konkretaus asmens sulaikymas be jokio padėties vertinimo prieštarauja direktyvai. Direktyvos nuostatoms taip pat prieštaraujama, kai, išskyrus tinkamai pateisintus atvejus (pavyzdžiui, dėl viešosios tvarkos), sulaikymo trukmė yra tokia, kad sulaikytieji prieglobsčio prašytojai negali naudotis direktyva užtikrinamomis teisėmis.“*

Pažeidžiami asmenys

Kadangi būtina atsižvelgti į specialius pažeidžiamų prieglobsčio prašytojų poreikius, Priėmimo direktyvos 17 straipsniu nustatoma, kad valstybės narės privalo šiuo poreikius identifikuoti.

Savo ataskaitoje dėl Priėmimo direktyvos įgyvendinimo[2] Komisija primena, kad pagal šios direktyvos 10 straipsnį sulaikyti vaikai turi teisę į švietimą. Pagal šią ataskaitą JK yra viena valstybių narių, kurios nepakankami įgyvendina šias konkrečias nuostatas.

Švietimas sulaikymo centruose užtikrinamas įstatymu, bet nepriklausomų patikrinimu metu nustatyta, kad sulaikymo centruose taikomi netinkami švietimo principai. Nors sulaikymo įstaigose yra mokymo patalpos, šiuo metu neatrodo, kad švietimui skiriamos lėšos ar, kad vyksta švietimo procesas, taigi, nesiekiama švietimo padaryti bent kiek prasmingu[3]. Neseniai vykusio vieno imigrantų sulaikymo centro šeimų skyriaus tyrimo metu buvo nustatyta, kad yra vaikų, kurių išsilavinimas sulaikymo metu labai nukentėjo. (Jos didenybės vyriausiasis kalėjimų inspektorius, ataskaita apie paskelbtą patikrinimą Jarlz Vudo imigrantų išsiuntimo centre, 2005 m. kovo 4 d. – vasario 28 d.[4])

[1] Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo, COM(2007) 745 final.

[2] Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo, COM(2007) 745 final.

[3] Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo, COM(2007) 745 final.

[4] „Odysseus“ tinklo nacionalinė ataskaita Europos Komisijai dėl direktyvos dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo salygų įgyvendinimo JK.

Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiasis komisaras ir NVO gali lankytis imigrantų sulaikymo centruose.

Jos didenybės vyriausiasis kalėjimų inspektorius

Jos didenybės vyriausiasis kalėjimų inspektorius (Anne Owers CBE) vadovauja Jos didenybės kalėjimų inspekcijai. Vyriausiasis inspektorius vykdo nepriklausomą Anglijos ir Velso sulaikymo įstaigų priežiūrą – vykdo paskelbtus ir nepaskelbtus sulaikymo įstaigų patikrinimus. Į vyriausiojo inspektoriaus kompetencijos sritį patenka kalėjimai, nepilnamečių nusikaltėlių institucijos ir imigracijos tarnybos sulaikymo centrai.

Taip pat yra atskiros Jos didenybės vyriausiojo Škotijos kalėjimų inspektoriaus pareigos.

Nepriklausomos priežiūros tarybos (angl. IBM)

Pagal įstatymą (1999 m. Imigracijos ir prieglobsčio aktas), visuose imigrantų priežiūros centruose turi veikti nepriklausomos priežiūros tarybos.

IBM nariais gali būti šioms pareigoms tinkami plačiosios visuomenės savanoriai. IBM nariai turi teisę lankytis išsiuntimo centruose ir patikrinti juose sudarytas sąlygas.

Tarybos ypač siekia patikrinti, ar su imigrantų išsiuntimo centruose laikomais asmenimis elgiamasi žmoniškai ir teisingai ir apie tai praneša valstybės sekretoriui.

Siekiant sudaryti sąlygas tarybai veiksmingai vykdyti šias sąlygas, jos nariai turi teisę pasikalbėti su kiekvienu laikomu asmeniu ir lankytis visose centro patalpose ir tikrinti visus centro registruojamus duomenis.

Šiek tiek statistikos[1]

Savo 2007 m. lapkričio 20 m. laiške Vidaus reikalų komitetui Sienų ir imigracijos agentūros vykdomoji direktorė Lin Homer patvirtino, kad agentūra šiais metais yra pasirengusi deportuoti 4000 užsienio valstybių piliečių kalinių.

Lin Homer said: *„Mūsų vykdymo komandos išsiunčia daugiau žmonių, nei bet kada, ir šiais metais jau išsiuntėme apie 1000 užsienio valstybių piliečių kalinių daugiau, nei visais 2006 m.“*

Neskaičiuojant išlaikytinių, 2006 m. buvo gauta 23 610 prašymų suteikti prieglobstį – 8 proc. daugiau, nei 2005 m.

2006 m. prašymų, pateiktų šalyje (tai tokie prašymai, kuriuos asmenys pateikia įvažiavę į JK, o ne prie įvažiavimo vietos), dalis buvo 85 proc., 2005 m. – 84 proc., 2004 m. – 78 proc.

[1] *Imigracijos kontrolė. Statistika. Jungtinė Karalystė. HOME OFFICE, CONTROL OF IMMIGRATION: STATISTICS, UNITED KINGDOM, 2006 - Jos didenybės įsakymu Parlamentui pristatė valstybės sekretorius vidaus reikalų departamentui, 2007 m. rugjūčio mėn., 5 p.*

Daugiausiai prašymų pateikė Eritrėjos, Afganistano, Irano, Kinijos ir Somalio piliečiai.

2006 m. 10 proc. prieglobsčio prašytojų buvo suteiktas prieglobstis, 9 proc. – humanitarinė apsauga (angl. HP) arba leidimas išvykti savo nuožiūra, 8 proc. leista pateikti apeliacijas. Iš viso sprendimų dėl šių trijų kategorijų buvo 6225 – 26 proc. visų sprendimų.

2006 buvo išsiųsta 16 300 prieglobsčio prašiusiu asmenų, neskaičiuojant išlaikytinų (įskaitant priverstinai išsiunčiamus asmenis, asmenis, kurie išvažiavo savo noru po to, kai jų atžvilgiu buvo pradėti priverstinio vykdymo veiksmai ir asmenis, kurie pagal tam tikrus duomenis išvažiavo iš JK nepranešę imigracijos institucijoms) – tai 19 proc. daugiau, nei 2005 m.

2006 m. išsiųsti arba savo noru išvykę pagrindiniai prieglobsčio prašytojai buvo daugiausia šių šalių piliečiai: Irako (1780 asmenys), Turkijos (1665 asmenys), Serbijos ir Juodkalnijos (1420 asmenys) ir Afganistano (1185 asmenys) ir Pakistano (875 asmenys).
Įskaitant išlaikytinius, 2006 m. buvo išsiųsta 18 289 prieglobsčio prašytojų, kuriems prieglobstis nebuvo suteiktas – 17 proc. daugiau, nei 2005 m. (15 685 asmenų). Duomenys apie išsiųstus išlaikytinius renkami nuo 2001 m. balandžio.

Išsiųsti imigrantai ir prieglobsčio prašytojai

2005 m. iš Jungtinės Karalystės buvo išsiųsti arba išvažiavo savo noru 63 865 asmenys – 10 proc. daugiau, nei 2005 m. (58 215 asmenys) Iš šių 2006 m. išsiųstų ar išvažiavusių savo noru:

- 55 proc. buvo išsiųsti jiems neleidus įvažiuoti įvažiavimo vietoje;
- 36 proc. buvo išsiųsti vykdant priverstinius veiksmus:
- 10 proc. buvo išsiųsti pagal AVR programas, kurias vykdo Tarptautinė migracijos organizacija (TMO).

Iš visų 2006 m. išsiųstų asmenų 16 330 asmenys yra kada nors prašę prieglobsčio kaip pagrindiniai prašytojai. Įskaitant išlaikytinius, 2006 m. buvo išsiųsta 18 289 prieglobsčio prašytojų, kuriems prieglobstis nebuvo suteiktas – 17 proc. daugiau, nei 2005 m. (15 685 asmenų).

Imigrantų sulaikymas

2006 m. rugsėjo 30 d. vien tik pagal Imigracijos akto nuostatas JK buvo laikoma 2010 asmenų, neskaičiuojant kalėjimo įstaigose laikomų asmenų.

Iš jų 1455 asmenys (72 proc.) yra kada nors prašę prieglobsčio. Dauguma sulaikytų imigrantų (98 proc.) buvo laikomi imigrantų išsiuntimo centruose, kiti 2 proc. – trumpalaikio imigrantų sulaikymo įstaigose.

Tarp sulaikytųjų daugiausiai buvo Jamaikos (155), Nigerijos (140), Indijos (115) ir Pakistano (110) piliečių.

28 proc. sulaikytųjų buvo sulaikyti trumpiau, nei 14 dienų;
14 proc. buvo sulaikyti nuo 15 iki 29 dienų;
16 proc. – nuo vieno iki dviejų mėnesių;
22 proc. – nuo dviejų iki ketverių mėnesių;

3 proc. – vieniems metams ar daugiau.

SUSITIKIMAS SU ORGANIZACIJOMIS IR NVO

Susitikimas įvyko Londone, 2007 m. lapkričio 21 d. Į susitikimą pakviestos organizacijos[1], kurios reguliariai lankosi sulaikymo centruose ar būna juose nuolat.

Organizacijos pristatė savo veiklą labai organizuotai ir efektyviai. Delegacijos nariai atidžiai išklausė NVO atstovų – aišku, atsižvelgdami į į tai, kad NVO teikiamos informacijos delegacija patikrinti negali ir kad negalima atmesti, kad informacija apie kai kuriuos įvykius yra perdėta arba per daug apibendrina. Didžiausią susirūpinimą jie išreiškė dėl 5 aspektų: sulaikymo pobūdžio, sulaikymo trukmės, pagreitintos nagrinėjimo procedūros, galimybės pasinaudoti teisinėmis paslaugomis, elgesio su vaikais ir sulaikytųjų sveikatos užtikrinimo sąlygų.
Jie taip pat pateikė keletą konkrečių pavyzdžių, susijusių su sulaikytųjų saugumu. Taip pat pateiktas pranešimas apie padėtį Šiaurės Airijoje ir Škotijoje ir problemą, kuri kyla dėl Škotijos ir Šiaurės Airijos teisinių sistemų skirtingumo.

Šios organizacijoms didžiausią rūpestį kėlė toliau pateikti klausimai.

- Žymus sulaikytųjų skaičiaus padidėjimas per paskutinius metus – pasikeitusi sulaikymo paskirtis.
- Sulaikymo vykdymas vadovaujantis kiekybiniais rodikliais, o ne individualiu vertinimu (didėjantis pasirinktinių sulaikymų skaičius).
- Aiškių gairių, kokie asmenys turi būti sulaikyti, kur ir kodėl jie turi būti laikomi, nebuvimas. Praktiškai sulaikymo laikas ir vieta priklauso nuo to, ar yra laisva vieta.
- Sprendimą sulaikyti priima tik vienas darbuotojas.
- Nėra automatinės teisinės priežiūros.
- Sulaikytam asmeniui turi būti paaiškintos sulaikymo priežastys. Šiuo metu A4 formato lape jiems pateikiamas labai neaiškus kriterijų sąrašas ir nepateikiami jokie imigracijos tarnybos darbuotojo sprendimą pagrindžiantys įrodymai.
- Nenustatyta didžiausias galima sulaikymo trukmė (pavyzdys – sulaikytasis, kuris buvo laikomas 2 metus ir 8 mėnesius; kartais žmonės nori važiuoti namo, bet neturi kelionės dokumentų).

Vaikų sulaikymas

- Dažnėja šeimų sulaikymo atvejų.
- JK nėra nuoseklios šeimų ir vaikų sulaikymo politikos.
- JK nukrypsta nuo JT vaiko teisių konvencijos[2] – kai kurie vaikai, kuriems neleidžiama įvažiuoti į JK ar joje pasilikti, yra kartu su jų šeimomis laikomi sulaikymo centruose. Organizacijų nariai ragina JK persvarstyti savo poziciją dėl išlygos netaikyti JT vaiko teisių konvencijos 37 straipsnio c punkto.

[1] Susitikime atstovaujamų organizacijų sąrašas pateiktas 3 priede.
[2] 1951 m. Ženevos konvencijai dėl pabėgėlių statuso ir JT konvencijai dėl vaiko teisių JK pritaikė sąlygą: *„c) Jungtinė Karalystė asmenų, kurie pagal įstatymą neturi teisės įvažiuoti į Jungtinę Karalystę, pasilikti joje ir įgyti Jungtinės Karalystės pilietybę, įvažiavimo į Jungtinę Karalystę, pasilikimo joje ir išvykimo iš jos atvejais pasilieka teisę taikyti tokius teisės aktus, kokius tuo metu ji mano esant reikalingus.“*

- Neigiamas poveikis kalbai ir bendram elgesiui – šlapinimas ir tuštinimasis į lovą naktį ir dieną;
- Dauguma tėvų turėjo depresijos požymių.

Su teisinėmis paslaugomis ir pagreitinta nagrinėjimo procedūra susijusios problemos

- Per paskutinius metus teikiant mažiau teisinių paslaugų ir pagreitinus procedūras, prieglobsčio sistemai vis sunkiau pasipriešinti, ypač sulaikytam asmeniui.
- Už teisinę pagalbą sulaikytiesiems teisiniai konsultantai gauna fiksuotą užmokestį; daugelis teisinių paslaugų kontorų neteikia paslaugų, nes šioje srityje joms dirbti neapsimoka.
- Ypač sunku surasti teisinius konsultantus sulaikytajam, nes tik keliuose centruose galima naudotis internetu, o centrinėse bibliotekose nurodytos advokatų kontoros dažnai yra visiškai užimtos. Trūksta galimybių naudotis internetu ir telefonu. Kitas veiksnys, dėl kurio sunku rasti advokatą, yra tai, kad valdžios institucijos advokatams nustatė būtiną mažiausią sėkmingai išspręstų apeliacijų skaičių – dėl to jie, siekdami geresnio sėkmingų bylų skaičiaus, sudėtingesnių bylų kartais atsisako.
- Taikant pagreitintą nagrinėjimo procedūrą Harmondsvorte (kur laikomi vyrai) ir Jarlz Vude (kur laikomos moterys), asmenų, kuriems paskiras teisinis atstovas, bylos dažnai pralaimimos, nes nepakanka laiko susipažinti su klientu. Asmenys, kuriems taikomas stabdančio poveikio neturintis apeliacijos nagrinėjimo procesas nuo pat pradžių gauna teisinę pagalbą (vienintelė problema – kilmės šalis gali atsisakyti ją teikti).
- Pagreitinta nagrinėjimo procedūra yra per greita, kad būtų galima priimti patikimus sprendimus; pirmą dieną būtiną pateikti prašymą suteikti prieglobstį, trečią dieną pateikiamas sprendimas dėl prašymo nepatenkinimo, apeliaciją reikia pateikti iki devintos dienos.
- Advokato patikėtiniui nelieka laiko nuvažiuoti į centrus.
- Problemos kyla dėl sulaikytųjų perkėlimo iš vieno centro į kitą – tai kenkia teisinio atstovavimo nuoseklumui.
- Nėra tinkamos sprendimų sulaikyti asmenis priežiūros. „Imigracijos teisėjai“ JK nėra laikomi tikrais teisėjais, imigracijos „teisme“ nagrinėjamos bylos tinkamai neprotokoluojamos.
- Yra problemų dėl naujojo vaizdo ryšio, skirto paleidimo už užstatą nagrinėjimui (kad nereikėtų keliauti iš teismo pas sulaikytą klientą, sulaikytieji turi galimybę dalyvauti nagrinėjime naudodamiesi vaizdo ryšiu). 10 minučių, skirtų vaizdo konferencijai su sulaikytaisiais prieš svarstymą, visiškai nepakanka siekiant veiksmingai atstovauti klientui.

Sveikata

- Psichikos sveikatos apsauga ir sveikatos apsauga apskritai NVO kelia ypač didelį susirūpinimą.
- Sulaikymo iki išsiuntimo centrų sveikatos sistemų Nacionalinė sveikatos tarnyba neprižiūri, priešingai, nei kalėjimų, kuriuose laikomi kriminaliniai nusikaltėliai.
- Neribotos sulaikymo trukmės galimybė gali sugniuždyti žmones, kurių sveikata per tam tikrą laiką gali pablogėti. Keliuose centruose yra žmonių, kurie laikomi daugiau, nei metus.

- Susirūpinimą kelia dažnas sulaikytųjų savęs žalojimas: nuo 2006 m. balandžio mėn. iki 2007 m. sausio mėn. daugiau, nei 1600 sulaikytųjų buvo priskirti „savęs žalojimo rizikos grupei“. Nuo 1989 m. įvyko 10 savižudybių, 5 iš jų - Harmondsvorte.
- Medicinos paslaugos centruose yra užsakomos ir jas teikia privačios bendrosios praktikos klinikos. Dėl to medicinos darbuotojų atskaitingumas yra painus ir prastas. Buhalterinė apskaita yra netinkama. Problemos kyla dėl išlaidų mažinimo, prastos darbuotojų kvalifikacijos ir kompetencijos.
- Vienintelės sulaikytųjų priemonės išreikšti nepasitenkinimą ir pyktį dėl elgesio su jais yra bado streikai ir maištai, kurie vyksta dažnai; jie bet kokiu būdu stengiasi pranešti išoriniam pasauliui apie savo padėtį.
- Kaltinimai dėl kankinimų ir su psichikos sveikata susiję įtarimai nagrinėjami netinkamai.
- Atitinkamos institucijos netinkamai registruoja ir tiria išsiuntimo metu padarytus sužeidimus.
- Kita sveikatos apsaugos problema yra netinkama pažeidžiamų sulaikytųjų, kurie grąžinami į šalis, kuriose yra didelis pavojus užsikrėsti maliarija, maliarijos profilaktika, ypač nėščių moterų, kurios turi psichikos problemų, profilaktika.

Susirūpinimas pažeidžiamomis žmonių grupėmis

- Visos sulaikymo įstaigas lankančios grupės, sulaikymo grupės nariai ir AVID yra susirūpinę dėl šeimų, vaikų, nėščių moterų, kankintų asmenų ir asmenų, turinčių psichikos sveikatos problemų ir sergančių rimtomis fizinėmis ligomis, sulaikymo. Sulaikymas gali ypač pakenkti vaikams. Vystyklų ir sanitarijos reikmenų tiekimas yra tik patenkinamas, nėščios moterys skundžiasi prastu maitinimu ir tuo, kad nėra papildomos pagalbos siekiant atsižvelgti į jų ypatingus poreikius. Švietimas nėra privalomas, vaikai neskatinami nieko veikti – tai kenkia jų psichikos sveikatai.

Kiti klausimai

Žmonės dėl įvairių priežasčių perkeliami iš vieno sulaikymo pastato į kitą. Dėl to kai kurie žmonės negali pasimatyti su savo teisiniais atstovais (dėl atstumo), taip pat praleidžiamos medicininės apžiūros. Kai kada reikia susirasti naujus teisinius atstovus, o tai kenkia prieglobsčio procesui. Taip pat kliudoma būti kartu su šeimomis. Asmenų perkėlimas iš vieno sulaikymo pastato į kitą taip pat trukdo teikti nuoseklią medicininę priežiūrą. Dažnai perkeliant sulaikytuosius iš vieno sulaikymo centro į kitą jie jaučiasi nesaugiai.

2006 m., siekiant skatinti žmones be baimės skųstis, buvo nustatyta nauja skundų procedūra. Tačiau žmonės vis dar baiminasi, kad skundai gali turėti neigiamą įtaką jų byloms ir nenori viešinti problemų.

Padėtis Šiaurės Airijoje

- Šiaurės Airijoje nėra specialių sulaikymo įstaigų. Nelegalūs imigrantai ir prieglobsčio prašytojai, kurių prašymai nebuvo patenkinti, anksčiau buvo laikomi kalėjimuose; šiuo metu iki išsiuntimo į JK jie laikomi policijos nuovadose.
- Policija šioje srityje nepakankamai apmokyta.
- Yra problemų teisinio atstovavimo srityje.
- Būtina tinkama BIA (Sienų ir imigracijos agentūros) priežiūra.

APSILANKYMAI CENTRUOSE

Delegacija aplankė sulaikymo įstaigas ir pati įsitikino, kokiomis sąlygomis laikomi imigrantai ir prieglobsčio prašytojai, taip pat kalbėjo su čia laikomais asmenimis. Tačiau ne visi delegacijos nariai galėjo patekti į tą pastato dalį, kurioje sulaikytieji laikomi dėl vietos trūkumo.

Kadangi EP narius lydėjo jų padėjėjai ir frakcijų darbuotojai, LIBE frakcijos sekretoriatas suformavo dvi atskiras grupes; vienai vadovavo M. Roure, kitai – P. Demetriou.

Jarlz Vudo imigrantų išsiuntimo centras

Įžanga

Jarlz Vudo centras yra specialus imigrantų išsiuntimo centras. 2001 m. lapkričio mėn. buvo atidarytas vienas šio centro blokų. Po 2002 m. vasario mėn. vykusių neramumų ir gaisro jis buvo uždarytas. Apgadintas blokas buvo nugriautas. Po intensyvių atstatymo darbo 2003 m. rugsėjo mėn. buvo atidarytas antrasis blokas, kuris iš pradžių talpino 60 asmenų. 2004 m. rugpjūčio mėn. vietų skaičius buvo padidintas iki 120, o 2006 m. – iki 405. Šis centras tapo pagrindiniu moterų ir šeimų išsiuntimo centru[1].

2006 m. Jos didenybės vyriausiasis kalėjimų inspektorius įvykdė du nepaskelbtus patikrinimus.
Paskelbtoje ataskaitoje teigiama, kad:
- pasiekta šiokia tokia pažanga; skiriamas gerovės darbuotojas, kurio funkcija – padėti sulaikytiesiems spręsti praktines ir maitinimo problemas;
- pagerėjo skirtingų kultūrų asmenų santykių valdymas;
- darbuotojų ir sulaikytųjų santykiai bendrai vertinant yra teigiami.
- šiek tiek pagerėjo sveikatos priežiūra ir švietimas, nors abiejose srityse dar reikia daug ką padaryti.

Ataskaitoje pažymima, kad:
- didelį rūpestį kelia saugumo aspektai;
- sulaikytiesiems sunku gauti naujausią ir tikslią informaciją apie jų bylas;
- išsiuntimai vis dar vykdomi tinkamai neįspėjus ir nesuplanavus;
- darbuotojams trūksta gairių, kaip tvarkytis su savižudybių ir savęs žalojimo reiškiniais; nėra bendro kambarių naudojimo rizikos įvertinimo.

Didžiausią rūpestį kelia vaiku sulaikymas. *Patikrinimo metu Jarz Vude buvo laikomi 32 vaikai, septyni iš jų buvo laikomi ilgiau, nei 28 dienas. Priimant sprendimus apie pirminį ir tolesnį sulaikymą vaikų gerove tinkamai pasirūpinta nebuvo.*

Įvyko struktūriškai apibrėžti pokalbiai su 13 sulaikytų vaikų, kurie centre vidutiniškai išbuvo 23 dienas (buvo tokių, kurie apklausti atvykimo dieną, kiti išbuvo 112 dienų). Ataskaitoje

[1] Ataskaita apie nepaskelbtą trumpą patikrinimą Jarz Vudo imigrantų išsiuntimo centre, kurį 2006 m. vasario 3–16 d. vykdė Jos didenybės vyriausiasis kalėjimų inspektorius.

pažymima, kad pokalbiai *„aiškiai parodo staigaus arešto ir sulaikymo neigiamą poveikį vaikų savijautai ir jų baimių ir nerimo dėl jų pačių ir jų tėvų stiprumą.“*

LIBE delegacijos apsilankymas

Delegacijos nariai centre apsilankė lapkričio mėn. 21 d., trečiadienį.
Su centru supažindino įmonės „Detention Services“ direktorius Brian Pollett, BIA atstovė centre Sarah Edward ir įmonės „SERCO“ rangos direktorė Victoria Jones. Pateikta ši informacija.

- Jei į įvažiavimo į JK vietą atvyksta asmuo, kuris neturi teisės įvažiuoti į JK, saugos įmonės „Group 4 Securicor“ darbuotojai jį nugabena į sulaikymo centrą. Kiti asmenys laikomi jų namuose ir privalo apie save pranešti valdžios institucijoms.

- Apsilankymo metu centre buvo 321 sulaikytieji (64 iš jų – šeimų nariai, įskaitant 33 vaikus).

- Iš visų asmenų 75 proc. buvo moterys, 25 proc. – šeimos.

- Suaugusios sulaikytos moterys buvo laikomos atskirai nuo šeimų siekiant užtikrinti vaiko apsauga. Kiekviena šeima turėjo atskirą kambarį, didesnės šeimos – jei reikėjo – turėjo daugiau, nei vieną kambarį. Moterų kambariuose buvo laikoma po dvi sulaikytąsias.

- Vidutinė buvimo centre trukmė – 14 dienų. Tuo metu ilgiausiai laikoma moteris su vaiku buvo išbuvusi 89 dienas.

- Jarlz Vudo centro valdyba stengėsi mokyti vaikus – jie galėjo lankyti mokyklą. Centro mokykloje vaikai buvo mokomi ne pagal nacionalinę mokymo programą – tai labai sunku padaryti. Vaikai galėjo lankyti mokyklą tėvų pageidavimu; dauguma vaikų lankė mokyklą.

- Buvo galima naudotis mokymo priemonėmis ir biblioteka.

- Kalbant apie konkrečias centro problemas – daug problemų dėl sunkaus elgesio nebuvo. Bet buvo problema dėl sulaikytųjų nerimo; kita problema – žmones labai sunku perkelti ir nugabenti į orlaivį.

- Žmonės buvo skatinami išvažiuoti savo noru.

- Apie išsiuntimą sulaikytiesiems pranešama likus mažiausiai 72 valandoms iki išsiuntimo. Sulaikytajam pranešama, į kurią šalį sulaikytasis grąžinamas (tai kilmės šalis, kurios pilietis yra sulaikytasis). Jei išsiųsti sunku, į kilmės šalį kartu su sulaikytuoju keliauja apsauga. Jei žmonės labai priešinasi, galima taikyti fizinės kontrolės priemones – antrankius, kojų suvaržymo priemones. Tačiau leidimą jas taikyti telefonu privalo suteikti aukštesnio rango darbuotojas. Jei iš anksto žinoma, kad sulaikytasis kelia problemų, išsiuntimas yra filmuojamas.

- Visuose centruose padėtį stebi Nepriklausomos priežiūros tarybos (IMB). Šiuo metu IMB veikia Hitrou oro uoste, kur prižiūri išsiuntimą.

- Kaip mokomi sulaikymo įstaigos darbuotojai? Vykdomas 8 savaičių trukmės mokymas; mokymo dalykai – sveikata ir sauga, kontrolė ir suvaržymas (fizinės suaugusiųjų ir vaikų kontrolės sistema, angl. PCC), saugumas, bendravimo įgūdžiai, vaikų apsauga, kultūros ypatumai, rasė ir religija (religijai skiriama 2,5 dienos). Mokoma ir sekimo bei auklėjimo, teikiamos žinios apie savižudybes ir jų prevenciją.

- Sulaikytųjų priėmimas. Sulaikytieji gali atvykti bet kuriuo paros metu. Per dvi valandas atliekamas medicininis patikrinimas, klausiama, ar sulaikytieji turi konkrečių nusiskundimų. Priėmimas vykdomas anglų, kalba, bet naudojamasi ir darbuotojų bei kitų sulaikytųjų vertimo pagalba. Ieškoma naujų priėmimo būdų, pvz., rodant įvairiomis kalbomis įrašytus DVD.

- Kodėl sulaikytieji perkeliami iš vieno centro į kitą? Dėl elgesio problemų, chuliganizmo, siekiant, kad sulaikytieji būtų arčiau oro uostų; iš Jarlz Vudo į kitus centrus perkeliama nedaug asmenų (todėl, kad tai vienintelis moterims ir šeimos skirtas centras). Kalbant apie kitus centrus – vyrai perkeliami dėl vietos trūkumo, ypač Londono apylinkėse; jei atrodo, kad jų bylos bus nagrinėjamos ilgai, jie iškeliami iš Londono.

- Interneto prieigos dar nėra, bet tikimasi, kad ji greitai bus.

- Svarstoma galimybė centre pasiūlyti mokamą darbą (siekiant išspręsti monotonijos problemas).

- Psichikos sveikatos apsauga centre. Centre dirba psichikos sveikatos slaugės. Centre dirba atvykstantis psichiatras; visą darbo dieną dirba du konsultantai. Darbuotojai mokomi reaguoti į chuliganizmą, veikia chuliganizmo valdymo sistemos.

- Centro direktorius kas tris mėnesius susitinka su NVO; neseniai buvo su teismo medicina susijusių problemų, ir šiems klausimams apsvarstyti buvo surengtas susitikimas. Šiuo metu palaikomi konstruktyvesni santykiai su savižudybių prevencijos organizacija „Befrienders“.

- Centras palaiko ryšius su vietos valdžios vaikų apsaugos taryba ir jos „vaikų čempionu“ (angl. „Children's Champion“) – vietos valdžios atstovu, atsakingu už vaikų padėties gerinimą.

Delegacijos nariai, padalinti į dvi grupės po šešis žmones, apžiūrėjo centro patalpas, įskaitant gyvenamąjį sektorių, šeimų sektorių, centralizuotų sistemų sektorių ir mokymo sektorių.
Jie aplankė patalpas, kuriose gali lankytis sulaikytieji – biblioteką, menų ir amatų kambarį, valgomuosius kambarius. Dokumentai pateikiami daugeliu kalbų.

Oakingtono imigrantų priėmimo centras

Įvadas

Centras veikia nuo 2000 m. Jo talpa 300 žmonių, jame gyvendavo ir šeimos, ir vieni vyrai, ir vienos moterys.

Oakingtono priėmimo centras buvo pirmasis sulaikymo centras Jungtinėje Karalystėje, kuriame taikomas pagreitintas procesas. Jis buvo suprojektuotas numatant, kad žmonės jame bus apgyvendinami daugiausia dešimčiai dienų.

2006 m. gegužės mėn. tikslinei asmenų grupei jau priklausė ne vien tie, kurių bylos nagrinėjamos pagreitinto proceso tvarka. DEPMU (lydimų sulaikytųjų administravimo skyriaus)[1] migrantai irgi pradėjo sudaryti nemažą kasdien priimamų migrantų dalį. DEPMU migrantų gyvenimo sulaikymo centre trukmė įvairi; kai kurie būdavo sulaikyti daugiau kaip 9 mėnesius.

Sulaikytos moterys Oakingtone daugiau neapgyvendinamos, todėl jis tapo vien vyrų centru.

Nuo 2003 m. kalbama, kad centras bus uždarytas ir, kaip teigė NVO, nenorima investuoti į infrastruktūrą ir paslaugas. Nuo tada terminai pratęsiami trumpam laikui. Dabartinė teritorijos nuoma galioja iki 2010 m. birželio mėn., bet pranešus apie nutraukimą centrą galima uždaryti gana greitai. Ši neapibrėžta padėtis turi padarinių personalui. Sutartys dažnai trumpalaikės (iki 11 mėnesių), o dėl vietovės, kurioje yra centras, sunku pasamdyti įvairius darbuotojus.

Šiuo metu centre laikomi tik vyrai; maždaug 40 proc. jų yra užsienio pilietybę turintys kaliniai (asmenys iš kitų šalių, atlikę bausmę kalėjime ir laukiantys, kol bus sugrąžinti į savo šalį) (2007 m. lapkričio 8 d. padėtis).

Dabartiniai faktai:

- Talpa: 352, vien vyrai
- Būsto tipas: bendrabutis (kiekviename 19, 20, 26 ir 30 blokams priklausančiame kambaryje gali būti apgyvendinti 12 asmenų, kiekviename 39 bloko kambaryje – 8
- Vidutinis dienos sulaikytųjų skaičius 2007 m. spalio mėn. duomenimis: 336
- Užsienio pilietybę turinčių kalinių skaičius 2007m. lapkričio 8 d.: 129 (39.4 proc. centro gyventojų)
- Administruoja: GSL UK Ltd (buvusi 4 grupė) nuo 2000 m.
- Sveikatos apsaugos paslaugas teikia: Primecare Forensic Medical Services (PFMS) nuo 2000 m.
- Teritorijoje veikiančios savanoriškojo sektoriaus agentūros: nuo 2000 m. – Pabėgėlių taryba (angl. *RC*) ir Imigracijos konsultavimo tarnyba (angl. *IAS*) (nuo 2000 m. iki 2006 m. – Pabėgėlių teisinis centras)

Naujausiame pranešime JD kalėjimų vyr. inspektorius pažymi: padėtis atrodo geresnė negu kituose centruose; sulaikytųjų nuomone, Oakingtonas apskritai yra saugi vieta. Vis dėlto pranešime pažymimos ir problemos, ypač dėl sulaikytųjų išvykimo padalinio (angl. *DDU*) naudojimo ir sulaikytų vaikų gerovės. Per vizitą vaikų nebuvo laikoma. Dauguma JD kalėjimų vyr. inspektoriaus rekomendacijų dėl savižudybių ir savęs žalojimo prevencijos nebuvo įgyvendintos, o priekabiavimo atveju taikomos procedūros, remiantis pranešimu, buvo silpnos.

LIBE delegacijos vizitas

[1] Apima klientus įvairiais prieglobsčio prašymo etapais; dar tik prašysiančius prieglobščio klientus, jau padavusius prašymus klientus, klientus, kurių prieglobsčio suteikimo procesas jau baigiasi, ir sulaikytus imigrantus. Ši grupė taip pat apima užsienio pilietybę turinčius kalinius ir trečiųjų šalių skyriaus bylas.

Vizitas į šį centrą vyko 2007m. lapkričio 22 d., ketvirtadienį.
Delegacijos nariai susitiko su sulaikymo tarnybų direktoriaus pavaduotoju Alanu Kittle'u, Pasienio ir imigracijos agentūros administratore Susan Ward, sulaikymo taikant pagreitintą procesą direktoriaus pavaduotoju Davidu Dunfordu, GSL centro vadovu Colinu Hodgkinsu, Nepriklausomos stebėtojų tarybos pirmininke Penny Lambert.

Delegacijos nariams pateikta ši informacija:

- Centras sudarytas iš buvusių oro pajėgų bazės kareivinių ir iš pradžių jame gyveno tik prieglobsčio prašytojai, kuriems taikomas pagreitintas procesas. Dabar gyventojai pasikeitė. Per vizitą centre taip pat buvo laikomi užsienio pilietybę turintys mažos rizikos buvę kaliniai (teisti už dokumentų klastojimą, įsilaužiamąją vagystę).

- NVO Pabėgėlių taryba teritorijoje turi biurą – teisiniai atstovai visą laiką būna centre, kad sulaikytiesiems paaiškintų pagreitinto proceso tvarką ir kaip apskųsti sprendimą iš užsienio. (Kituose centruose šie teisiniai konsultantai nebūna centre, jie atvyksta iš kitur). Vis dėlto teisinės konsultacijos finansuojamos tik tiems sulaikytiesiems, kuriems taikomas pagreitintas procesas. Kitiems, neturintiems tiesioginės galimybės naudotis Pabėgėlių tarybos paslaugomis, finansavimas neteikiamas. Kitiems asmenims, kuriems netaikomas pagreitintas procesas, konsultavimo infrastruktūros gali trūkti.

- Imigracijos konsultavimo tarnyba – nacionalinis labdaros fondas, teikiantis teisines konsultacijas ir atstovavimą, daugiausia pagreitinto proceso bylose. Jie taip pat šiek tiek lėšų skiria ne pagreitinto proceso byloms – padeda paduoti naujus prašymus ir skundus.

- Personalo ir sulaikytųjų santykiai labai geri, tačiau per ankstesnius patikrinimus buvo pranešta apie problemas.

Teritorijoje buvo Valstybės sekretoriaus paskirtas Nepriklausomos stebėtojų tarybos atstovas, nepriklausomas nuo Pasienio ir imigracijos agentūros ir rangovo. Šis atstovas rengia metinę ataskaitą apie bendrą centro darbą. Nepriklausomos stebėtojų tarybos atstovas atrodė labai nepatenkintas fizine centro būkle.

Delegacijos nariai aplankė centro korpusus, kuriuose laikomi sulaikytieji. Kadangi į vidų leidžiamų žmonių skaičius ribojamas, dalis delegacijos turėjo pasilikti konferencijų patalpoje.

Lankytojų kambarys buvo gana mažas, privatumo jame mažai. Taip pat buvo didelis kiemas ir visų religijų tikintiesiems skirta patalpa.
Interneto prieigos nebuvo, bet buvo galimybė gauti IT mokymą.
Būsto blokai: tai – bendrabučio tipo patalpos, kuriose sulaikytieji turi mažai privatumo, o sutrikus miegui gali kilti didesnė įtampa. Dienos metu į šias vietas galima laisvai patekti. Centre taip pat buvo izoliatoriai, kuriuose sąlygos blogesnės negu likusioje centro dalyje ir todėl asmenys patenka į labai pažeidžiamą padėtį.

Šunų naudojimas patruliuoti centro išorėje sulaikytiesiems kelia didelį susirūpinimą. Vis dėlto yra buvę daug pabėgimo atvejų ir todėl buvo pastatytos užtvaros ir apsauginė zona, kurioje naktį laikomi šunys.

Pabėgėlių tarybos ir Nepriklausomos stebėtojų tarybos atstovai kalbėjosi su kai kuriais

delegacijos nariais, o Pasienio ir imigracijos agentūros atstovė ir centro vadovas buvo užsiėmę kitais dalykais. Jie kalbėjo daug atviriau nei esant kitiems žmonėms ir iškėlė šias problemas: -

- nevykdoma nepriklausoma skundų nagrinėjimo procedūros kontrolė (su skundais praktiškai susipažindavo Pasienio ir imigracijos agentūra ir privatus rangovas, labai dažnai jie nebūdavo toliau tiriami);
- nepakankamai naudojamas vertimas (paslauga telefonu labai brangi – 12 svarų);
- trūksta teisinio atstovavimo – ypač ne pagreitinto proceso bylose;
- dažnai sulaikytieji perkeliami iš vieno centro į kitą neatsižvelgiant, kad jie buvo susitarę dėl teisinių ar medicininių konsultacijų;
- sprendimų, kas bus sulaikytas, o kas – ne, priėmimo procesas atrodo nepagrįstas ir dažnai grindžiamas turimomis vietomis;
- kalbant apie skaičius ir (arba) statistinius duomenis: statistiniai duomenys apie apgyvendinimo trukmę pašalinti iš statistinių duomenų registro!
- per apklausas dažnai nebūna vertimo (sprendimą stabdančio poveikio neturinčiose bylose), jo taip pat trūksta per vizitus pas gydytoją;
- trūksta statistinių duomenų apie ginčus dėl amžiaus. NVO 2005 m. apie tai turėjo statistinių duomenų – buvo nustatyta, kad 60 proc. tų asmenų buvo vaikai, dabar tikrinama atidžiau. Šiame centre vis dar kyla ginčų dėl amžiaus.

Harmondswortho imigrantų perkėlimo centras

Įvadas

Harmondsworthas buvo atidarytas 2001 m. Jis anksčiau buvo didžiausias imigrantų perkėlimo centras, kuriame galėjo būti apgyvendinti 500 žmonių. Per priėmimo zoną kas mėnesį pereidavo apie 2000 žmonių. Jie buvo priimami visą parą. Daugelis jų ten praleisdavo labai nedaug laiko; tačiau kai kurie išbūdavo mėnesius ar net kelerius metus.[1]

Pastaraisiais metais centre buvo didelių neramumų; manoma, kad įvyko ir savižudybė. 2004 m. viduryje jis buvo uždarytas, 2004 m. spalio mėn. – vėl atidarytas.

Du korpusai uždaryti visam laikui. Jie turi būti nugriauti ir pakeisti nuo riaušių apsaugotais korpusais, atitinkančiais B kategorijos (didelio saugumo) kalėjimus. 2009 m. planuojama juos vėl atidaryti.

Iš pradžių Harmondsworthe gyveno ir šeimos, ir vieni vyrai, ir vienos moterys. Dabar – tik vieni vyrai.
Uždarius dalį korpusų, dabar talpa yra 250 žmonių.

Centro rangovas yra Kalyx (buvusi Jungtinės Karalystės sulaikymo tarnyba), Sodexho dukterinė organizacija. Sutarties laikotarpis prasidėjo maždaug 2003 m.

Kalėjimų vyr. inspektorė Anne Owers 2006 m. pabaigoje paskelbė pranešimą apie šį centrą; pranešimą apie Harmondsworthą ji apibūdino kaip blogiausią pranešimą, kuris kada nors buvo paskelbtas apie migrantų perkėlimo centrą.

[1] Pranešimas apie 2006 m. liepos 17–21 d. vykusį neskelbtą Harmondswortho migrantų perkėlimo centro patikrinimą, kurį atliko JD kalėjimų vyr. inspektorius.

Tuo laiku inspektoriai aptiko didelių trūkumų – centras netenkino nė vieno iš inspekcijos reikalavimų, keliamų sveikai sulaikymo vietos aplinkai.

Inspektoriai nustatė, kad daugiau nei 60 proc. sulaikytųjų teigė, jog jaučiasi nesaugūs; 44 proc. sulaikytųjų teigė, jog personalas juos terorizuoja; kai kuriuos sulaikymo vietos pareigūnus sulaikytieji apibūdino kaip „agresyvius“, „terorizuojančius“ ir „nenorinčius padėti“.

Anot NVO, nauja vadovybė 2006 m. vasarą pradėjo taikyti visą kitokį požiūrį ir, nepaisant neramumų, buvo padaryta didelė pažanga. Reikia daugiau nuveikti gerinant organizacinę kultūrą, bet per didelis saugumui skiriamas dėmesys mažėja.

Medicinos infrastruktūra platesnė negu daugumos sulaikymo centrų ir sveikatos problemų turintys sulaikytieji dažnai perkeliami į Harmondsworthą. Vis dėlto centre nėra konsultanto ar psichiatro.

Pastaruoju metu įkurta šešių žmonių rūpybos grupė ir skirta nemažai išteklių. Akivaizdžiai norima rūpintis sulaikytųjų poreikiais, tačiau sulaikytųjų gerovei aktualiausios problemos (pvz., galimybė gauti teisines konsultacijas pagreitinto proceso skundams užpildyti ir nuosavybei susigrąžinti) rūpybos grupės kompetencijai nepriklauso.

- 259 lovos 2 korpusuose – 154 sulaikytųjų, kuriems taikomas pagreitintas procesas.
- Labai geras sveikatos apsaugos centras – čia dažnai siunčiami bado streiką paskelbę žmonės.
- Nepriklausoma stebėtojų taryba – nepakankami imigracijos pareigūnų grupių ir sulaikytųjų ryšiai.
- Dauguma pokalbių susiję su klausimu, kodėl jie čia, kodėl negali būti paleisti už užstatą, kiek dar bus laikomi.
- Nepriklausoma stebėtojų taryba neseniai atliko savaitės trukmės intensyvų stebėjimą - nuo paskutinio smerkiamojo 2006 m. pranešimo (JD kalėjimų inspekcija) paskelbimo padėtis pagerėjo.

LIBE delegacijos vizitas

Vizitas įvyko 2007 m. lapkričio 23 d., penktadienį.
Delegacija 45 minutes praleido saugumui kontrolei. Tai buvo vienintelis aplankytas centras, kuriame taikyta tokia griežta kontrolė.
Pirmiausia delegacijos nariai susitiko su Pasienio ir imigracijos agentūros Harmondswortho administratore Sandra Parnell.
Alan Hollett apžvelgė Harmondsworthą ir sulaikymo centrų sistemą.
Delegacija taip pat susitiko su Nepriklausomos stebėtojų tarybos nariais.
Daliai delegacijos narių buvo leidžiama apžiūrėti centro patalpas, įskaitant gyvenamąsias, švietimo ir sporto centrą.
Likę delegacijos nariai, kurie nėjo į ekskursiją po centro patalpas, liko konferencijų patalpoje.

Jie šiek tiek pasikalbėjo su sulaikytaisiais.

Kai kurių iš jų yra „Dublino II bylos“ – žmonės, atvykę į JK per kitą ES valstybę narę ir laukiantys, kol bus išsiųsti į tą šalį.

Vienas iš tų asmenų buvo iš Liberijos ir teigė, kad jis sulaikytas jau 6 mėnesius. Kitas asmuo, atvykęs iš Vietnamo, anksčiau sėdėjo kalėjime, o centre buvo praleidęs 3 mėnesius. Dar vienas gyventojas buvo iš Jamaikos – jis centre gyveno jau 10 mėnesių ir laukė, kol teismas persvarstys jo bylą. Kiti asmenys buvo atvykę iš Šri Lankos, Azerbaidžano, Pakistano ir Irako. Sulaikytieji skundėsi dėl sulaikymo trukmės ir dėl to, kad jie nepakankamai informuoti apie tai, kas su jais bus daroma. Centras buvo švarus ir gerai aprūpintas. Migrantai, kuriems reikia specializuotos medicinos priežiūros, gabenami į vietos ligonines.

SUSITIKIMAS SU MINISTRE, ATSAKINGA UŽ PRIEGLOBSČIO IR MIGRACIJOS KLAUSIMUS – VALSTYBĖS SEKRETORE PARLAMENTE MEG HILLIER

Susitikimas su ministre įvyko 2007 m. lapkričio 23 d. ir truko maždaug valandą.

Ministrė kantriai išklausė klausimus ir į juos atsakė.

Atsakydama į delegacijos nario klausimą, kodėl nenumatyta didžiausia galima sulaikymo trukmė ir kodėl, kaip kai kuriais atvejais pranešė NVO, sulaikymas toks ilgas, ministrė teigė, kad asmenys atsisako savanoriškai išvykti ir kad laikydamos tuos asmenis sulaikytus, nacionalinės institucijos žino, kas yra nelegalūs migrantai. Kalbėdama apie identifikacijos dokumentų, paso arba asmens tapatybės kortelės, neturinčius migrantus, ministrė pabrėžė, kad nacionalinės institucijos ragina identifikacijos dokumentų neturinčius asmenis susisiekti su savo ambasada ir bendradarbiauti, kad procesas būtų pagreitintas.

Be to, diskusija pakrypo link administracijos priimamų sprendimų dėl prieglobsčio prašytojų ir jų skundų. Ministrė atsakė, kad už tai atsakinga Teisingumo ministerija, kad tam yra išsamus teisinis procesas ir kad šiuos prašymus tiria specializuoti imigracijos teisėjai.

Nariai paprašė paaiškinti apie sulaikymo centruose laikomus vaikus, konkrečiai paminint Yarl's Wood. Jie taip pat iškėlė klausimą dėl buvusių nusikaltėlių, centruose susimaišančių su migrantais ir prieglobsčio prašytojais, sveikatos apsaugos padėties, psichinės sveikatos ir interneto prieigos. Ministrė atkreipė dėmesį į tai, kad vaikai saugūs; ji teigė, kad vyriausybė stengiasi sumažinti sulaikytų vaikų skaičių. Ministrė paaiškino, kad taip pat nuodugniai stengiamasi išspręsti psichinės sveikatos ir sveikatos apsaugos klausimus. Ji teigė, kad visuose centruose stengiamasi pagerinti interneto prieigą.

Delegacijos narys paklausė, kodėl sulaikytieji taip dažnai perkeliami iš vieno centro į kitą. Ministrė atsakė, kad tikslas nėra kilnoti juos iš vieno centro į kitą, bet kartais tai būtina.

Diskusija tęsėsi. Buvo iškeltas klausimas apie kriterijus, kuriais remiantis nustatomas pagreitinto proceso tinkamumas. Nariai norėjo žinoti, ar jis susijęs su saugių šalių sąrašu. Jie išdėstė nuogąstavimus dėl šio sąrašo, nes saugių šalių sąrašas gali prieštarauti pavojingų šalių sąrašui, ir paklausė, kaip šių prieštaravimų išvengti.

Ministrė išdėstė, kaip sunku nustatyti migrantų ir prieglobsčio prašytojų pilietybę. Administracija vadovaujasi specialiu ministerijos aplinkraščiu dėl saugių šalių sąrašo. Be to, ji paaiškino, kad šiuo metu aptariamas tikrai prieštaringas iraniečių ir afganistaniečių statusas.

Susitikimo pradžioje nariai paprašė pateikti valstybės institucijų ir privačių sulaikymo centrus administruojančių bendrovių sutarčių pavyzdžius bei statistinius duomenis apie sulaikymo trukmę. Ministrė įsipareigojo Parlamento delegacijai pateikti visą prašytą informaciją. Iki šiol jokios informacijos ar dokumentų negauta, nors Europos Parlamento Piliečių laisvių komiteto sekretoriatas to prašė keletą kartų.

REKOMENDACIJOS

1. Nors sąlygos centruose apskritai geros, sulaikymas turėtų būti ne bendra taisyklė, o išimtis. Konkrečiam sulaikytajam svarbus pats buvimo sulaikytuoju faktas ir tai lėmusių sprendimų kokybė.

2. Sulaikymo trukmė turi būti apribota. Reikia nepamiršti, kad kai kurie prieglobsčio prašytojai patyrė traumuojančius įvykius, juos paskatinusius ieškoti prieglobsčio Europos Sąjungoje.

3. Sulaikytiesiems turėtų būti užtikrintos teisinės konsultacijos ir informacija.

4. Reikėtų vengti sulaikyti vaikus, net ir lydimus. Visi atvejai, kai vaikai turi būti su vienu iš tėvų arba tėvais, turi būti sprendžiami atskirai. Vis dėlto neišvengiamais atvejais sulaikymas turi būti kuo trumpesnis. Svarbiausia – vaikų gerovė ir išsilavinimas.

5. Turi būti draudžiama sulaikyti nėščias moteris.

6. Šeimoms turėtų būti ieškoma kitokio nei sulaikymas sprendimo.

7. Turi būti užtikrinta, kad pažeidžiamiems žmonėms numatytos taisyklės būtų taikomos praktiškai.

8. Turi būti užtikrinta medicininė, psichologinė ir psichiatrinė sulaikytųjų priežiūra.

9. Centruose laikoma daug užsienio pilietybę turinčių buvusių kalinių. Kai kurių jų – tikri nusikaltėliai. Kai kurie tiesiog nuteisti už neteisėtą JK sienos kirtimą ar per ilgą viešnagę. Dauguma pastarųjų neturi jokių dokumentų. Užsienio pilietybę turintys buvę kaliniai turėtų būti atskirti nuo nelegalių migrantų.

10. JK turėtų imtis visų priemonių, kad Jungtinėje Karalystėje būtų sumažintas perkėlimų iš vieno centro į kitą skaičius, ypač tais atvejais, kai perkeliama į Škotiją ir iš Šiaurės Airijos, kurių teisės aktai kitokie. Tai daro įtaką tolesniems teisiniams ir medicininiams veiksmams ir didina riziką, kad bus prarasti sulaikytųjų daiktai.

11. Turi būti pagerinta NVO galimybė aplankyti centrus, taip pat vykstant grąžinimo procedūrai.

12. Visuose centruose turi būti pagerinta interneto prieiga.

13. Problemų kyla dėl automatinės (nuotolinės) užstato taikymo apklausos praktikos ir vėliau nesančios galimybės pabendrauti su teisiniu konsultantu.

14. Visuose sulaikymo centruose turi būti:
    - nepriklausomos stebėtojų tarybos,
    - teikiamos paramos ir teisinių patarimų paslaugos (pavyzdžiui, Pabėgėlių taryba ir Imigracijos konsultavimo taryba Oakingtone)
    - informacija teikiama įvairiomis kalbomis,
    - sudarytos sąlygos įvairaus tikėjimo žmonėms.

15. Kadangi kyla įspūdis, jog pagreitintas procesas tikrai labai greitas, jis gali lemti neteisingus sprendimus; šis procesas turi būti patikrintas, kad greitis nepakenktų sąžiningam ir teisingam kiekvienos individualios bylos nagrinėjimui.

Annex 1

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

LIST OF PARTICIPANTS

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Martine ROURE – Head of delegation
Panayiotis DEMETRIOU – Rapporteur

Sarah LUDFORD
Jean LAMBERT

Philip BRADBOURN (hors quota)
Mary HONEYBALL (hors quota)
Geoffrey VAN ORDEN (hors quota)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Edoardo BOGGIO (assistant to Giusto CATANIA)
Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)
Eirini GEORGIOPOULOU (assistant to Panayiotis DEMETRIOU)
Alastair LITTLE (assistant to Philip BRADBOURN)
Rachel SHEPPARD (assistant to Jean LAMBERT)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Mercedes ALVARGONZALEZ (EPP-DE)
Adam ISAACS (EPP-DE)
Annie LEMARCHAL (PES)
Joëlle FISS (ALDE)
Cristine SIDENIUS (GREENS)
Chiara TAMBURINI (GUE)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE
Cristina RODRIGUES

STAFF OF THE EUROPEAN PARLIAMENT UK OFFICE

Dermot SCOTT

INTERPRETERS – EN and FR languages

K. TAYLOR (head of team)
S. BORDES
J. PEDUSSAUD

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Mobile phone: 0032 (0) 475 754.668
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

FINAL PROGRAMME

The purpose of the visit to UK is to ascertain directly the situation regarding the reception of asylum seekers and irregular migrants in UK, to check the implementation of Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.

This visit to UK follows similar delegations to Italy (Lampedusa), Spain (Ceuta and Melilla, Canary Islands), France (Paris), Malta, Greece (Samos and Athens) and Belgium.

Wednesday 21 November 2007

8:59	Eurostar train from Brussels to London
10:01	**Arrival in London** (Saint Pancras station)
10:01 – 11:00	**Travel by bus to the hotel and registration at the hotel** (NH Harrington Hall, Address: 5-25 Harrington Gardens, SW7 4JB London, Tel.: +44.20.73969696)

11:00 – 12:00	**Meeting with organisations and NGOs active in the field of asylum and immigration** (location: hotel NH Harrington Hall)
12:00 – 13:00	**Lunch** at the hotel
13:00 – 14:45	Travel by bus to the **immigration removal centre Yarl's Wood**[1] (Clapham)
14:45 – 17:00	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *Yarl's Wood is a purpose-built immigration removal centre. Two blocks housed up to 900 detainees. One of the blocks opened in November 2001 but was closed following a disturbance and a fire in February 2002. The damaged block was razed. After extensive rebuilding, the second block opened in September 2003 with an initial capacity of 60. Capacity was expanded to 120 by August 2004, and to operational capacity of 405 by 2006. Since reopening it has become the main removal centre for women and families.* [2]
17:00 – 19:00	Return travel by bus to hotel (NH Harrington Hall)

Free Dinner (suggestions for restaurants distributed to the delegation)

Night in London

Thursday 22 November 2007

8:00 – 10:00	Travel by bus to the **Oakington Immigration Reception Centre** (near Bedford)[3]
10:00 – 11:45	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *The centre has been in operation since 2000. With an operational capacity of 300, the centre used to accommodate a mix of families, single males and single females. It was originally designed to accommodate people for maximum 10 days.* *As the centre was due to close towards the end of 2006, it seems that there has been a reluctance to invest in facilities/services. However, it seems now that the functioning of the centre might be extended until June 2010. NGOs seem very concerned about the situation in this*

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre
Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL
[2] Report on an unannounced short follow-up inspection of Yarl's Wood Immigration Removal Centre,13 – 16 February 2006 by HM Chief Inspector of Prisons
[3] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ

centre.
At present, it seems that only men are detained in the centre; appreciatively 40 % of them are Foreign National Prisoners (persons from other countries who have finished their time in prison and are about to be returned to their country) (situation on the 8th November 2007).

11:45 – 13:45 Bus to London

13:45 – 15:00 **Lunch** in London – **proposed restaurant: Atrium**, Four Millbank, London SW1P 3JA Tel 0044 20 72 33 00 32

15:15 – 16:15 **Meeting with the Minister** in charge with asylum and migration issues, **Meg HILLIER MP**

16:15 – 17:00 Return to the hotel (NH Harrington Hall)

Free evening

Night in London

Friday 23 November 2007

8:30 – 9:30 Travel by bus to the immigration removal **centre Harmondsworth**[1] (near Heathrow Airport)

9:30 – 11:00 **Visit of the centre,** discussion with the authorities

Harmondsworth opened in September 2001. It used to be the largest immigration removal centre, holding around 500 people. Around 2,000 people each month used to pass through its reception area, at all hours of the day and night. Most spent only a short time there; though some could spend months or even years there.

Over recent years, the centre has experienced a major disturbance, and an apparently self-inflicted death. It closed in mid-2004 and reopened in October 2004. Given the closure of part of the wings, the capacity is now of 250 people.

Originally holding families as well as single men and women, it seems that at the time of the inspection carried out by HM Chief Inspector of Prisons in July 2006 Harmondsworth held single male adults only.

Number held on 17 July 2006: 481

[1] Harmonsworth Immigration Removal Centre
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB

Operational capacity: 501[1]

11:00 – 12:00: Return travel by bus to London, to the EP Information Office

12:15 – 13:00 **Press conference** (location: the EP Information Office, 2 Queen Anne's Gate, London SW1H 9AA)

13:00 – 13:45 Bus to the hotel (NH Harrington Hall)

Free travel back

Possibilities for taking the Eurostar to Brussels:
14:32 (arrival in Brussels at 17:23), 16:05 pm, 16:55 pm, 18:32 pm, 19:35 pm

[1] Report on an unannounced inspection of Harmondsworth Immigration Removal Centre 17–21 July 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

Annex 3

Organisations and NGOs that were invited to the meeting which took place on the 21 November 2007, London

THE INDEPENDENT MONITORING BOARDS
ASSOCIATION OF VISITORS TO IMMIGRATION DETAINEES (AVID)
REFUGEE COUNCIL
IRR - INSTITUTE OF RACE RELATIONS
LIBERTY - ALSO KNOWN AS THE NATIONAL COUNCIL FOR CIVIL LIBERTIES
JESUIT REFUGEE SERVICE UK
NORTHERN IRELAND HUMAN RIGHTS COMMISSION
NATIONAL COALITION OF ANTI-DEPORTATION CAMPAIGNS
GROUP LONDON NO BORDERS
LONDON DETAINEE SUPPORT GROUP (LDSG)
BLACK WOMEN'S RACE ACTION PROJECT AND ALL AFRICA WOMEN'S GROUP

ORGANISATIONS SPECIALISED IN SPECIFIC CENTRES

YARL'S WOOD BEFRIENDERS
ASYLUM WELCOME (IRC Campfield House)
OAKINGTON FRIENDS VISITING GROUP
DOVER DETAINEE VISITING GROUP
HASLAR VISITORS GROUP

NGOS DEALING WITH LEGAL REPRESENTATION OF DETAINEES

BAIL CIRCLE
BAIL FOR IMMIGRATION DETAINEES (BID)
DETENTION ADVISORY SERVICE (DAS)
IMMIGRATION LAW PRACTITIONERS ASSOCIATION (ILPA)
REFUGEE LEGAL CENTRE (RLC)

ORGANISATION SPECIALISED IN MEDICAL MATTERS

MEDICAL JUSTICE NETWORK

ORGANISATIONS IN BRUSSELS

EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES (ECRE)
INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR MIGRATION (IOM)
AMNESTY INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS WATCH (HRW)
FEDERATION INTERNATIONALE DES DROITS DE L'HOMME (FIDH)

Annex 4

The following countries are NSA designated states

NSA Countries from 1 April 2003

 Albania(ALB)

 Jamaica (JAM)

 The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM)

 Moldova (MDA)

 Serbia (SRB) including Kosovo (KOS)

 Bolivia (BOL)

 Brazil (BRA)

 Ecuador (ECU)

 Ukraine (UKR)

NSA Countries from 1 April 2003

 India (IND)

NSA Countries from 2 December 2005

 Mongolia (MNG)

 Ghana (GHA) Males only

 Nigeria (NGA) Males only

Sri Lanka (LKA) was removed from the designated list on 13 December 2006. Decisions made may still be certified on a case by case basis but should not be certified with reference to art. 94(3). This also applies to Bangladesh (BGD) which was removed from the de-signated list on 22 April 2005.

Bulgaria (BGR) and Romania (ROM) became part of the EU and were removed from the designated list with effect from 1 January 2007

NSA Countries from 28 July 2007

 Bosnia Herzegovina (BIH)

 Gambia (GMB) Males only

 Kenya (KEN)

 Liberia (LBR) Males only

 Malawi (MWI) Males only

 Mali (MLI) Males only

 Mauritius (MUS)

 Montenegro (MNE)

 Peru (PER)

 Sierra Leone (SLE) Males only

You should also refer to the Fast Track Suitability List for further clarification

Consideration of the asylum and/or human rights claim made by an individual entitled to reside in one of the above countries must only be made by NSA trained Case Owners and accredited Senior Caseworkers.
A claim from any nationality may be certified on a case by base basis.
Please refer to the Asylum Instruction on Certification under Section 94 for further details